

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA V
Prokofievova 4, 851 01 Bratislava 5

Číslo: 2 Pv 95/13/1105-1
EEČ: 2-12-364-2016

Bratislava V 28.09.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: zločin: podvod podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava V

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX
povolanie: nezamestnaná
väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- zločin: podvod podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

od bližšie nezisteného času až do 31.03.2010 uviedla poškodenú spoločnosť XXXXX XXXXX, spol. s.r.o., do omylu tým spôsobom, že ako samostatná účtovníčka zodpovedná za prípravu podkladov pre vyplatenie mzdy pre zamestnancov spoločnosti XXXXX XXXXX, spol. s.r.o., svojvoľne, bez právneho alebo zmluvného titulu sebe a zamestnancovi XXXXX XXXXX zvyšovala mzdu, čím poškodenej spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., XXXXX, XXXXX, IČO: XXXXX, spôsobila škodu vo výške najmenej 111.718,73 Eur,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru XXXXX, odboru kriminálnej polície vydal dňa 15.02.2013 uznesenie sp. zn. XXXXX, ktorým v zmysle

ustanovenia § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie vo veci a súčasne v zmysle ustanovenia § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX, nar. XXXXX pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v znení neskorších predpisov na skutkovom základe uvedenom v predmetnom uznesení.

Pri vydaní uznesenia o vznesení obvinenia vyšetrovateľ PZ vychádzal z podnetu na trestné stíhanie ORPZ XXXXX V, odboru kriminálnej polície, z listinných dôkazov v predmetnej veci – pracovných zmlúv, mzdových listov a výplatných pásov XXXXX a XXXXX XXXXX a neprávoplatných rozsudkov Okresného súdu XXXXX V sp. zn. XXXXX a 24C XXXXX ktorý pri rozhodovaní o náhrade mzdy obvinenej z titulu neplatného skončenia jej pracovného pomeru vychádzal z výšky mzdy vyplývajúcej z pracovnej zmluvy medzi obvinenou a spoločnosťou XXXXX s.r.o., zo dňa 26.10.1998, a to zo sumy 15.000,- Sk mesačne. Citované uznesenie spĺňalo všetky obsahové a formálne náležitosti rozhodnutia vymedzené v ustanoveniach § 206 ods. 3 Trestného poriadku v spojitosti s § 176 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku. Obvinená XXXXX si prevzala uznesenie dňa 27.02.2013, čo potvrdzuje jej podpis na návratke poštovej doručky do vlastných rúk.

Dňa 07.09.2016 vyšetrovateľ PZ predložil spisový materiál tunajšej prokuratúre na nahliadnutie, pričom po jeho preskúmaní som dospela k záveru, že je potrebné postupovať podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) 1 Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

V priebehu vyšetrovania boli v predmetnej veci realizované výsluchy obvinenej XXXXX, poškodeného XXXXX, svedkov XXXXX XXXXX a súčasne boli zabezpečené listinné dôkazy.

Obvinená XXXXX počas svojho výsluchu vykonaného dňa 02.04.2013 uviedla, že v spoločnosti XXXXX XXXXX (neskôr XXXXX XXXXX s.r.o.) pracovala ako účtovníčka od 01.11.1998 do 23.02.2010, kedy odišla na PN. Do roku 2004 pokiaľ bol konateľom spoločnosti pán XXXXX, jej on dával všetky pokyny pracovného charakteru, čo sa týkalo účtovníctva, miezd, banky atď. V oblasti miezd bol postup nasledovný. XXXXX jej dal pokyn ako ich má spracovať, následne po ich spracovaní mu priniesla na podpis výplatnicu a po jeho odsúhlasení a podpise výplatnice zadala platby na účet. V roku 2004 po odchode pána XXXXX XXXXX firmy zamestnancom spoločnosti nový konateľ pán XXXXX oznámil, že nechce robiť žiadne zmeny vo fungovaní spoločnosti a všetko bude pokračovať tak ako dovtedy. V čase odchodu pána XXXXX z firmy mala mať 22.000,- Sk plus odmeny a vernostné, ktorých výška bola v roku 2004 vo XXXXX 4.000,- Sk mesačne, ostatní zamestnanci mali vernostné po piatich rokoch v zamestnaní vo výške 1.000,- Sk mesačne a každým rokom sa pridávala suma 1.000,- Sk. V predmetnom roku poberala aj 13. plat vyplácaný v decembri za mesiac november a 14. plat vyplácaný v apríli za mesiac marec. Všetky tieto náležitosti mali byť zakotvené v pracovnej zmluve, ktorú podpisovala s pánom XXXXX. Pán XXXXX po tom, ako sa stal v roku 2004 jediným konateľom spoločnosti chodil do Bratislavy cca 2 až 3 krát do roka, pričom raz mesačne sa mu prostredníctvom e-mailu posielal

prehľad o obchodnej činnosti spoločnosti ako aj prehľad miezd všetkých zamestnancov spoločnosti. Tieto informácie posielala na e-mail pánovi XXXXX ktorý ich preposielal pánovi XXXXX Vzhľadom na to, že počas trvania jej pracovného pomeru v spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., na e-mailom zaslané výkazy o mzdách zamestnancov spoločnosti neprišla nikdy od konateľa XXXXX negatívna odpoveď, zadávala príkaz na výplatu miezd zamestnancom spoločnosti, a to z dôvodu, že od pána XXXXX disponovala plnou mocou na tieto úkony. Poškodeným bola splnomocnená aj na zastupovanie spoločnosti pred daňovým úradom, zdravotnými poisťovňami a Sociálnou poisťovňou a súčasne mala na starosti všetky financie spoločnosti s možnosťou disponovať denne so sumou 2.000.000,- Sk. Pán XXXXX ako konateľ sa o chod spoločnosti nezaujímal, podpisoval len plné moci. V roku 2005 prepustil pán XXXXX zo spoločnosti pána XXXXXa, ktorý pracoval ako skladník a zásoboval jednotlivé prevádzky spoločnosti tovarom. Pracovnú náplň pána XXXXX po ňom prevzala obvinená, ktorá túto činnosť vykonávala aj nad rámec svojich pracovných činností vymedzených v pracovnej zmluve. V roku 2006 odišiel zo spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., aj pán XXXXX, ktorý pôsobil ako manažér pre maloobchod a jeho činnosť si rozdelila z menšej časti obvinená, ktorá kontrolovala predavačky a vypracovávala im pracovný plán a z väčšej časti pán XXXXX. Aj túto činnosť vykonávala nad rámec svojej pracovnej náplne vymedzenej v uzatvorenej pracovnej zmluve. V prípade, ak sa vykonávali práce nadčas, tieto sa zapisovali do knihy dochádzky boli následne v zmysle Zákonníka práce vyplácané spolu so mzdou ako odmeny. Mzda obvinenej v rokoch 2007 až 2010 pozostávala zo základnej mzdy, 10 % navýšenia od pána XXXXX valorizácie, vernostného a odmien v rámci ktorých boli vyplácané nadčasy a pán XXXXX mal okrem týchto zložiek aj odmenu 1 % z tržieb v prevádzkach. Mzda všetkých zamestnancov okrem predajcov sa vypočítavala tak, že do programu WISP zadala vstupné údaje a každý mesiac upravovala výšku nadčasov a odmien. Z uvedeného dôvodu vznikali v mesačných výplatách zamestnancov rozdiely. Problém nastal až v roku 2010, kedy boli pánovi XXXXX doručené výsledky za rok 2009, z ktorých vyplynulo, že spoločnosť XXXXX XXXXX, s.r.o., sa nachádza v červených číslach, v strate a z uvedeného dôvodu si vyžiadala všetky doklady spoločnosti, najmä doklady preukazujúce množstvo finančných prostriedkov, ktoré boli zo strany spoločnosti vyplatené. Dňa 26.02.2010 po príchode do sídla spoločnosti pán XXXXX v spoločnosti svojej prekladateľky a právničky advokátskej kancelárie XXXXX zavola obvinenú a pána Žížku s tým, že ju obvinil, že vyplácala mzdy zamestnancom spoločnosti neoprávnene a zle. Následne sa s poškodeným a jeho právničkou presunula do advokátskej kancelárie XXXXX kde jej oznámili, že dostane výpoveď ku dňu 31.03.2010 a súčasne ju vyzvali, aby podpísala dokument o uznaní dlhu vo výške 13.000,- Eur. Na stretnutí jej pán XXXXX ústne uznal plat vo výške 1.372,- Eur, táto skutočnosť, ale nie je zaprotokolovaná v zápisnici zo stretnutia. Predmetný dokument aj podpísala, ale len z toho dôvodu, že celé sedenie trvalo šesť hodín a bola z neho veľmi vyčerpaná. Po tejto schôdzke začala zakladať archívy, spracovala daňové priznanie a ročné hlásenie a vykonala ďalšie úkony tak, aby bolo všetko pripravené na jej odchod zo spoločnosti. Pri tejto činnosti ju seklo v krížoch následkom čoho bola uznaná počnúc dňom 23.03.2010 za práceneschopnú, a to až do 31.07.2010. Dňa 09.04.2010 jej bolo doručené zo strany spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., okamžité skončenie pracovného pomeru, pričom tento právny úkon napadla žalobou na súde, ktorý jej dal v prvom stupni za pravdu a predmetné skončenie pracovného pomeru vyhodnotil ako neplatné. Na otázku svojho právneho zástupcu obvinená odpovedala, že mzdové listy, ktoré na účely trestného konania predložil poškodený XXXXX

nevypracovala ona ako účtovníčka spoločnosti. Súčasne v tejto súvislosti uviedla, že použité mzdové listy zo 17.02.2010 sú iba kompiláty, pretože v tento dátum ich nemohol nikto vytlačiť z jej počítača v spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., keďže súbory mzdy boli zaheslované a jedinou osobou, ktorá poznala prístupový kód bola práve ona. Mzdové listy, ktoré počas svojho pracovného pomeru v spoločnosti spracovala boli na rozdiel od mzdových listov predložených poškodeným, pánom XXXXX, opatrené pečiatkou a podpisom osoby, ktorá ich vyhotovila.

Poškodený XXXXX počas svojho výsluchu vykonaného dňa 26.09.2013 uviedol, že je konateľom spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o. V nespresnenom čase zistil, že zamestnanci majú privysoké platy, o čom dovtedy nevedel a po preskúmaní týchto skutočností bolo zistené, že im tieto vysoké platy boli vyplácané bez dohody s vedením spoločnosti. Z uvedeného dôvodu kontaktoval svoju advokátsku kanceláriu, pričom na stretnutí konanom v sídle spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., za jeho účasti, prítomnosti jeho advokátky, pani XXXXX a pána XXXXX advokátka poškodeného konfrontovala obvinenú XXXXX a pána XXXXX vo veci zvýšenia miezd bez vedomia konateľa spoločnosti. Obvinená v tejto súvislosti podotkla, že išlo o zákonné zvýšenie miezd, advokátka po tomto vyjadrení podotkla, že išlo zrejme o podvodné konanie. Po tomto stanovisku obvinenej pristúpil k prerušeniu rokovania s tým, že prítomných požiadal o pokračovanie v priestoroch advokátskej kancelárie XXXXX, za jeho osobnej prítomnosti. Na tomto stretnutí vysvetlil vzniknutý stav XXXXX, po udelení slova sa obvinená opätovne vyjadrila, že išlo o zvýšenie platu zo zákonných dôvodov. Na túto proklamáciu obvinenej okamžite zareagoval XXXXX s tým, že ide o absolútny nezmysel a po skončení jeho argumentácie sa obvinená priznala k pochybeniu, resp. podvodu. Táto skutočnosť bola zaznamenaná v zázname zo stretnutia, ktorí následne všetci prítomní podpísali. Obvinená priznala spôsobenie škody a prisľúbila, že vzniknutú škodu vo výške 13.228,- Eur, ktorá vznikla z dôvodu neoprávneného zvyšovania platu uhradí. Stretnutie a rokovanie v advokátskej kancelárii XXXXX prebehlo na korektnej úrovni, obvinená sa až po určitom čase začala sťažovať, že záznam z tohto rokovania podpísala za veľmi ťažkého psychického nátlaku a neskôr bola uznaná za práceneschopnú. Osoba s kódom obvinenej sa následne mala vlámať do sídla spoločnosti, kde zmizli kompletne zväzky mzdových podkladov. Na otázku obhajcu obvinenej, či niekedy od roku 2004 do roku 2010 vykonal fyzicky účtovnú kontrolu spoločnosti poškodený uviedol, že takúto kontrolu nevykonal, a to z dôvodu, že absolútne dôveroval obvinenej pri vedení účtovníctva. Na ďalšiu otázku obhajcu obvinenej poškodený odpovedal, že nikdy nečítal e-mailové správy zasielané obvinenou z Bratislavy, ktoré podľa jej slov mali obsahovať informácie o hospodárení spoločnosti vrátane mzdových nákladov. Tieto správy obsahovali len prevádzkové náklady a nie mzdy a o ich obsahu ho informoval jeho zamestnanec, pán XXXXX Tvrdenia obvinenej, že po prepustení zamestnanca XXXXX musela prevziať aj jeho pracovnú náplň sú nepravdivé, obvinená mala na starosti len účtovníctvo.

XXXXX uviedol, že v spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., pracoval od roku 2001 do apríla 2006, spočiatku ako predajca v pobočke nákupného centra Aupark a neskôr ako vedúci tejto predajne. Mzdu a veci ohľadne nej riešil s pánom XXXXX keď menil funkcie XXXXX mu upravoval mzdu a keď bol vedúci predajne mal aj províziu 1% z obratu. Na otázku, či boli robené nejaké dodatky k pracovnej zmluve pri zvyšovaní platu, uviedol, že nie, fungoval na prvotnej zmluve celých 5 rokov až do výpovede.

XXXXX k predmetnej veci uviedol, že v spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., pracoval od jej založenia v roku 1993 až do ukončenia pôsobenia vo funkcii konateľa v auguste 2004. Predmetnú spoločnosť zakladal so spoločníkom – pánom XXXXXom s tým, že on vlastnil obchodný podiel vo výške 1/3 imania spoločnosti a zároveň bol jediným konateľom a pán XXXXX a jeho syn vlastnili každý obchodný podiel vo výške 1/3 imania. S obvinenou sa pri vzniku pracovného pomeru podpísala pracovná zmluva a neskôr aj jeden dodatok k nej, ktorým sa menil spôsob výpočtu pohyblivej zložky jej mzdy. Ostatné zvyšovania mzdy (vernostné, pravidelná valorizácia) boli schválené ústnou formou osobne ním ako konateľom spoločnosti. Obvinenej takisto prináležala jednorazová odmena po ukončení účtovnej závierky a podaní daňového priznania, a to vo výške 10.000 až 20.000,- Sk. So spoločníkom XXXXXom bola uzatvorená ústna dohoda, že sa mu budú prostredníctvom e-mailu posilať každý mesiac tabuľky s výnosmi a nákladmi, pričom tieto informácie boli posielané na jeho e-mail ako aj na e-mail jeho zamestnanca. Pán XXXXX o mzdách zamestnancov spoločnosti mal prehľad, uvedené výkazy mu boli niekoľkokrát odovzdané aj osobne do jeho rúk. Posledné dva roky pred ukončením jeho pôsobenia v spoločnosti už pán XXXXX častejšie zasahoval do mzdovej politiky spoločnosti a teda mal prehľad o mzdových nákladoch. Plat obvinenej v roku mesiacoch január až júl 2004 dosahoval priemernú výšku 22.000,- Sk a cena jej práce bola cca 31.000,- Sk. Po odchode zamestnanca spoločnosti, ktorého funkcia nezankla, bola táto pracovná náplň prerozdelená medzi ostatných zamestnancov a táto náplň sa zohľadnila v primeranej výške v pohyblivej zložke ich miezd.

Podľa výpisu z Obchodného registra ku spoločnosti XXXXX Slovakia, s.r.o., bol jediným konateľom spoločnosti od 22.09.1998 do 25.08.2004 XXXXX, pričom tento ako konateľ spoločnosti konal samostatne.

Z pracovnej zmluvy uzavretej dňa 26.10.1998 medzi obvinenou XXXXX a spoločnosťou XXXXX & Partners, s.r.o., vyplýva, že obvinená sa zaviazala vykonávať pre poškodeného prácu na pozícii samostatnej účtovníčky so mzdou 15.000,- Sk mesačne s 13. platom vyplateným v mesiaci november a odmenou vo výške jedného mesačného platu za vypracovanie daňového priznania, ktorá bude vyplatená v mzde za mesiac marec. Dňa 31.01.1999 uzavrela obvinená a poškodený Dodatok č. 1 k pracovnej zmluve zo dňa 26.10.1998, ktorým došlo k zmene mzdy obvinenej, a to tak, že jej mesačná mzda pozostávala zo základnej mzdy vo výške 8.000,- Sk, podielu na hospodárskom výsledku vo výške 4.800,- Sk a osobného ohodnotenia vo výške 3.200,- Sk.

Preskúmaním mzdových listov obvinenej bolo zistené, že jej priemerný mesačný plat dosahoval za rok 2007 výšku 38.175,- Sk, za rok 2008 výšku 51.942,- Sk, za rok 2009 výšku 1.958,01 €.

Z pracovnej zmluvy uzavretej dňa 29.09.2000 medzi XXXXX XXXXX a spoločnosťou XXXXX & Partners, s.r.o., vyplýva, že menovaný sa zaviazal vykonávať pre poškodeného prácu na obchodnom oddelení so mzdou 10.000,- Sk mesačne.

Preskúmaním mzdových listov XXXXX bolo zistené, že jeho priemerný mesačný plat dosahoval za rok 2007 výšku 45.462,- Sk, za rok 2008 výšku 61.464,-

Sk, za rok 2009 výšku 2.249,95 €.

Zápis z rokovania konaného v Advokátskej kancelárii XXXXX dňa 26.02.2010 o 14.00 hod. vo veci odmeňovania zamestnancov obsahuje prehlásenie obvinenej, že sa zaväzuje uhradiť spoločnosti dlžnú čiastku vo výške 13.228,07 Eur, a to v mesačných splátkach do jedného roka od podpísania dohody. Predmetný zápis bol podpísaný obvinenou, XXXXX a zástupkyňou advokátskej kancelárie, pričom z jeho obsahu nevyplýva, na základe akej právnej skutočnosti vznikol proklamovaný dlh obvinenej.

Podľa daňového priznania spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., za zdaňovacie obdobie roka 2009 podpísaného poškodeným XXXXX bol výsledok hospodárenia predmetnej spoločnosti záporný a bola dosiahnutá strata vo výške 96.001,98 eur.

Podľa daňového priznania spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., za zdaňovacie obdobie roka 2008 podpísaného poškodeným XXXXX bol výsledok hospodárenia predmetnej spoločnosti kladný a bol dosiahnutý zisk vo výške 716.386,- Sk.

Podľa daňového priznania spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., za zdaňovacie obdobie roka 2007 podpísaného poškodeným XXXXX bol výsledok hospodárenia predmetnej spoločnosti kladný a bol dosiahnutý zisk vo výške 2. 966 313,- Sk.

Podľa daňového priznania spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., za zdaňovacie obdobie roka 2006 bol výsledok hospodárenia predmetnej spoločnosti kladný a bol dosiahnutý zisk vo výške 2. 708 611,- Sk.

Z listu Slovenskej sporiteľne, a.s., vyplýva, že vedie podnikateľský účet spoločnosti XXXXX Slovakia, s.r.o. K predmetnému účtu mali v minulosti dispozičné právo XXXXX (od 09.10.2002 do 28.09.2004), XXXXX (od 18.10.2002 do 09.06.2006), XXXXX (od 14.11.2010 do 17.09.2011) a XXXXX (od 14.11.2010 do 17.09.2011). V súčasnej dobe disponuje týmto dispozičným právom len XXXXX, konateľ spoločnosti.

K predmetnému účtu je vedené aj elektronické bankovníctvo, ku ktorému mali v minulosti dispozičné oprávnenia XXXXX (od 09.10.2002 do 09.01.2009) a XXXXX. V súčasnosti týmto dispozičným právom disponujú XXXXX, XXXXX a XXXXX. Obvinená v priebehu existencie predmetného účtu nedisponovala ani dispozičným právom k nemu a ani nebola oprávnenou osobou na používanie elektronických služieb (bankovníctva) k tomuto účtu.

Podľa prílohy č. 1 k zmluve o zriadení a využívaní služby HOMEBANKING k vyššie uvedenému účtu podpísanej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., a XXXXX ako konateľom spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., dňa 14.7.2003 bola splnomocnená ako oprávnená osoba na nakladanie s peňažnými prostriedkami na účte do limitu 2.000 000,- Sk obvinená. Predmetné splnomocnenie bolo odvolané XXXXX dňa 17.09.2004, kedy bol na nakladanie s prostriedkami na účte splnomocnený XXXXX.

XXXXX súdu XXXXX V sp. zn. XXXXX zo dňa 28.05.2012 bol poškodený – XXXXX XXXXX, s.r.o., povinný nahradiť obvinenej náhradu mzdy vo výške 4.288,12 Eur, a to z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru obvinenej, pričom súd pri

rozhodovaní o náhrade mzdy vychádzal z jej výšky vyplývajúcej z pracovnej zmluvy zo dňa 26.10.1998 v sume 15.000,- Sk mesačne. Proti predmetnému rozhodnutiu podala obvinená v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodu, že súd vychádzal pri určení náhrady mzdy z jej nesprávnej výšky. Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. XXXXX zo dňa 28.02.2012 bol predmetné rozhodnutie Okresného súdu XXXXX V zrušené, pričom odvolací súd v odôvodnení konštatoval, že prvostupňový súd vychádzal z nesprávnej výšky mzdy, pričom mal vychádzať z výšky mzdy uvedenej v predložených mzdových listoch.

XXXXX súdu XXXXX V sp. zn. XXXXX0 zo dňa 26.11.2014 bol poškodený – XXXXX XXXXX, s.r.o., povinný nahradiť obvinenej náhradu mzdy vo výške 19.004,48 Eur, a to z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru obvinenej. Pri rozhodovaní o výške náhrady mzdy za obdobie neplatného skončenia pracovného pomeru vychádzal súd zo mzdových listov zamestnávateľa – výplatných pásov, ktoré sú relevantným dokladom pre zistenie hrubej mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období. V odôvodnení rozhodnutia súd konštatoval, že obrana navrhovateľa – XXXXX XXXXX, s.r.o., spočíva v tom, že nemal vedomosť o neoprávnenom zvyšovaní miezd obvinenej nemá očakávanú váhu, a to z dôvodu, že pri bežnej starostlivosti o vec musel mať počas obdobia šiestich rokov vedomosť o mzdách svojich zamestnancov.

XXXXX súdu XXXXX V sp. zn. XXXXX zo dňa 23.05.2016 bola zamietnutý návrh navrhovateľa – XXXXX XXXXX, s.r.o., na obnovu konania vedeného na Okresnom súde XXXXX V pod sp. zn. XXXXX.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je nepochybné, že nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 133 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“) je štatutárnym orgánom spoločnosti je jeden alebo viac konateľov.

Podľa § 135 ods. 1 Obchodného zákonníka konatelia sú povinní zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva, viesť zoznam spoločníkov a informovať spoločníkov o záležitostiach spoločnosti.

Podľa § 135 ods. 2 Obchodného zákonníka konatelia predkladajú valnému zhromaždeniu na schválenie riadnu individuálnu účtovnú závierku a mimoriadnu individuálnu účtovnú závierku a návrh na rozdelenie zisku alebo úhradu strát v súlade so spoločenskou zmluvou a stanovami. Ak osobitný zákon ukladá spoločnosti povinnosť vyhotoviť výročnú správu, konatelia predkladajú valnému zhromaždeniu na prerokovanie spolu s riadnou alebo mimoriadnou individuálnou účtovnou závierkou výročnú správu.

Podľa § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

Podľa § 8 ods. 1 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona sa zločinu podvodu dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku značnú škodu.

Z právneho výkladu skutkovej podstaty trestného činu podvodu vyplýva, že pre naplnenie jej zákonných znakov je nevyhnutné, aby páchatel, prestieraním určitých nepravdivých alebo neexistujúcich skutočností, uviedol iného do omylu, v dôsledku ktorého tento alebo niekto iný utrpí majetkovú ujmu vo výške stanovenej zákonom. Objektom trestného činu je cudzí majetok, bez ohľadu na druh a formu vlastníctva. Majetkom sú nielen veci, ale aj pohľadávky a iné majetkové práva. Cudzím majetkom sa rozumie majetok, ktorý nepatrí páchatelovi alebo nepatrí výlučne jemu. Škodou na cudzom majetku je ujma majetkovej povahy. Ide nielen o zmenšenie majetku, ale aj o ušlý zisk. Obsahom škody môže byť peňažná suma, nejaká vec, ale aj konanie alebo opomenutie, ktoré má určitú majetkovú hodnotu. Obohatením sa rozumie neoprávnené rozmnoženie majetku páchatel'a alebo niekoho iného buď rozšírením, alebo ušetrením nákladov, ktoré boli z majetku páchatel'a alebo iného vynaložené. Obohatenie sa nemusí zhodovať zo škodou. Môže ísť o obohatenie aj bližšie neurčenej osoby alebo skupiny osôb. Podvodné konanie, t.j. uvedenie do omylu alebo využitie omylu, môže smerovať voči poškodenému, ale aj voči inej osobe. Omyl je rozpor medzi predstavou a skutočnosťou. Omyl sa môže týkať aj skutočnosti, ktorá ešte len nastane, páchatel' však musí o omyle iného vedieť už v čase, keď dochádza k obohateniu. Uvedením do omylu je konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Môže ísť o konanie, opomenutie aj konkludentné konanie. Uvedenie do omylu môže byť ľstou, ale môže ísť aj o nepravdivú informáciu. Pri využití omylu iného páchatel' sám k vyvolaniu omylu neprispel, ale po zistení omylu iného a v priamom vzťahu k nemu konal tak, aby na škodu cudzieho majetku seba

alebo iného obohatil. Ide o úmyselný trestný čin. Čin je dokonaný obohatením páchatel'a alebo iného. Medzi omylom u podvedenej osoby, majetkovou dispozíciou, ktorú realizuje oklamany, škodou u poškodeného a obohatením páchatel'a, prípadne inej osoby, musí byť príčinná súvislosť. Z citácií vyššie uvedených ustanovení Trestného zákona nepochybne vyplýva, že na to, aby konanie určitej osoby bolo možné kvalifikovať ako trestný čin, je nevyhnutné, aby jej konanie vykazovalo znaky, ktoré pre takéto kvalifikovanie Trestný zákon požaduje. Trestným činom totiž nie je, a ani nemôže byť každé také konanie, ktoré spočíva v porušení ustanovení rôznych zákonov, interných predpisov a iných právnych noriem, v neplnení záväzkov a porušovaní uzatvorených dohôd, prípadne v porušení dobrých mravov.

Aby bolo možné konanie určitej osoby kvalifikovať ako trestný čin, musia byť naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty t.j. objekt, objektívna stránka, subjekt a subjektívna stránka. V danom konkrétnom prípade nedošlo k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu, nakoľko absentuje objektívna stránka, ktorá je charakterizovaná spôsobom konania, jeho následkom a príčinným vzťahom medzi konaním a následkom.

Konanie páchatel'a totiž musí spočívať v uvedení iného do omylu, následkom ktorého je spôsobenie majetkovej škody v zákonom stanovenej výške. Vyvolanie, resp. využitie omylu musí v konaní páchatel'a preukázateľne existovať už v čase vzniku nejakého právneho vzťahu medzi páchatel'om a podvedeným. V danom prípade zhodnotiac vykonané dôkazy je zrejmé, že nebola naplnená skutková podstata prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, a to po objektívnej stránke, nakoľko obvinená svojím konaním neuviedla poškodeného do omylu ani nevyužila niečí omyl.

Okrem výpovede samotného poškodeného nebol v priebehu vyšetrovania zabezpečený žiaden ďalší dôkaz, ktorý by hodnoverným spôsobom preukázal, že obvinená pristúpila k zvyšovaniu svojej mzdy bez právneho dôvodu. Proklamácia poškodeného spočívajúca v tom, že mzda obvinenej ku dňu skončenia pracovného pomeru v roku 2010 dosahovala naďalej dohodnutú výšku 8.000,- Sk je vyvrátená dvoma základnými skutočnosťami. V prvom rade tieto tvrdenia poprel vo svojej svedeckej výpovedi XXXXX, ktorý prehlásil, že ku dňu 25.08.2004, kedy v spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., ukončil výkon funkcie konatel'a dosahoval priemerný plat obvinenej sumu 22.000,- Sk. K navýšeniu platu obvinenej došlo s jeho výslovným súhlasom, pričom o tomto navýšení mal vedomosť aj samotný poškodený. V druhom rade proklamáciu poškodeného o výške mzdy obvinenej vyvracia právna úprava zakotvená v zákone č. 663/2007 Z. z. o minimálnej mzde v znení neskorších predpisov a právna úprava zakotvená v nariadení vlády Slovenskej republiky č. 422/2008 Z. z. a 441/2009 Z. z., ktorá stanovila výšku minimálnej mzdy na rok 2008 vo výške 295,50 Eur mesačne (8.902,23 Sk) a na rok 2009 vo výške 307,70 Eur (9.269,77 Sk). Z uvedeného je zrejmé, že mzda obvinenej nemohla v žiadnom prípade ku dňu skončenia jej pracovného pomeru dosahovať poškodeným uvedenú výšku 8.000,- Sk.

Z výsluchu svedka XXXXX vyplynulo, že obvinená si počas jeho pôsobenia vo funkcii konatel'a spoločnosti vyplácala mzdu vo výške podľa jeho pokynov a s jeho výslovným ústnym súhlasom. Svedok súčasne počas výpovede zdôraznil, že spoločník a neskorší konateľ spoločnosti pán XXXXX mal prehľad o výške miezd

svojich zamestnancov, ktoré mu boli na mesačnej báze spolu s informáciami o výnosoch zasielané na jeho e-mailovú adresu. Svedok vyhlásil, že pánovi XXXXXovi tieto výkazy niekoľkokrát odovzdal aj osobne do jeho rúk.

Obvinená bola počas trvania svojho pracovného pomeru v spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., zodpovedná za vedenie účtovníctva. Podľa podkladov predložených Slovenskou sporiteľňou, a.s., bola obvinená splnomocnená ako oprávnená osoba na nakladanie s peňažnými prostriedkami predmetnej spoločnosti na jej podnikateľskom účte do limitu 2.000 000,- Sk len v období od 14.07.2003 do 17.09.2004, čiže v období, keď bol konateľom XXXXX. Z týchto listinných dôkazov vyplýva, že obvinená nebola ani disponentom na podnikateľskom účte spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., taktiež je zrejmé, že XXXXX súhlasil s vedením účtovníctva obvinenou, podpisoval daňové priznania a minimálne v čase, kedy bol konateľom XXXXX mal k dispozícii všetky mesačné výkazy, ktorých súčasťou boli aj informácie o mzdách zamestnancov, pričom tieto nikdy nespochybnil.

Z právnej úpravy zakotvenej v ustanoveniach Obchodného zákonníka jednoznačne a preukázateľne vyplýva, že najvyšším výkonným orgánom spoločnosti s ručením obmedzením ako aj jej štatutárnym orgánom je konateľ spoločnosti, na ktorého platná právna úprava zakotvená v ustanoveniach Obchodného zákonníka deleguje široké spektrum práv a povinností pri riadení tohto typu obchodnej spoločnosti. Jednou z najdôležitejších súčastí výkonu takejto funkcie je riadne vedenie účtovníctva spoločnosti spojené s povinnosťou predkladania riadnej a mimoriadnej účtovnej závierky spoločnosti na jej schválenie najvyššiemu orgánu spoločnosti, jej valnému zhromaždeniu. Konateľ spoločnosti za vedenie spoločnosti a vykonávanie úkonov v jej mene dokonca nesie individuálnu subjektívnu zodpovednosť a je povinný pri výkone svojej funkcie postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou.

Argumentácia poškodeného spočívajúca v tvrdení, že pri vedení účtovníctva bezvýhradne dôveroval cudzej osobe – zamestnankyni spoločnosti bez toho, aby aspoň raz ročne pri podpisovaní daňového priznania alebo predkladaní individuálnej účtovnej závierky na jej schválenie valnému zhromaždeniu preveril stav hospodárenia, výnosov a nákladov sa javí ako minimálne sporná až účelová. Poškodený ako konateľ spoločnosti za jej vedenie nesie zodpovednosť, a teda je jeho povinnosťou byť oboznámený s jej fungovaním a prípadnými problémami, v opačnom prípade sa vystavuje riziku, že zo strany spoločníkov bude za takéto jeho pochybenie vyvodená zodpovednosť spočívajúca jednak v možnosti jeho odvolania z funkcie a na strane druhej v oprávnení na uplatnenie vzniknutej škody voči jeho osobe. Predmetné povinnosti si poškodený v období od 26.08.2004 do 26.02.2010 absolútne neplnil, a to aj napriek tomu, že v tomto období disponoval nielen oprávnením na plnenie týchto povinností, ale súčasne mal k dispozícii aj všetky nevyhnutné podklady na to, aby tieto svoje oprávnenia a povinnosti využil, a to minimálne raz ročne pri podpisovaní daňového priznania.

O nedostatku náležitej odbornej starostlivosti poškodeného XXXXX počas obdobia, kedy vykonával funkciu konateľa spoločnosti svedčí aj to, že XXXXX, ktorý vo funkcii konateľa spoločnosti skončil dňa 25.08.2004 disponoval dispozičným oprávnením k elektronickému bankovníctvu vo vzťahu k podnikateľskému účtu spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., až do 09.01.2009, teda skoro po dobu piatich

rokov od odvolania z funkcie konateľa.

Predmetné okolnosti spolu s vyššie prezentovanými ustanoveniami Obchodného zákonníka svedčia o tom, že poškodený ako spoločník a aj neskorší konateľ spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., nepostupoval pri vedení spoločnosti s náležitou odbornou starostlivosťou. V spojitosti s uvedeným sa vyjadrenie poškodeného o neznalosti výšky miezd v spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., javí ako účelové. V praxi totiž pri tak závažnej zmene ako je odvolanie konateľa z funkcie a zvolenie nového konateľa spravidla dochádza k vyhotoveniu súpisu stavu majetku spoločnosti a jej záväzkov a pohľadávok, resp. k vyhotoveniu auditu. Poškodený pri odvolaní svedka XXXXX z funkcie konateľa, ku ktorému došlo podľa jeho slov po zistení, že finančná situácia spoločnosti je zlá, musel byť podrobne poznať finančnú situáciu spoločnosti alebo hrubo zanedbal svoje povinnosti spočívajúce vo vedení spoločnosti s náležitou odbornou starostlivosťou. Poškodený navyše svojím vyhlásením, že stav spoločnosti bol zlý a neboli peniaze na úhradu faktúr sám deklaruje, že musel byť oboznámený s hospodárením spoločnosti a jej príjmami a výdavkami. Predstavu, ktorú sa snažil vo svojej výpovedi predostrieť poškodený, a teda konštatovanie, že napriek vedomosti o zlom finančnom stave spoločnosti nemal vedomosť o výške plátov jej zamestnancov považujem za nesprávnu a ničím nepodloženú.

Vyššie uvedené tvrdenia podporuje aj fakt, že platy vyplácané obvinenej a XXXXX v rokoch 2007 až 2010 prevyšovali výšku, na ktorú mali podľa poškodeného nárok niekoľkonásobne, a to dokonca 4 až 8 násobne. Vyplácanie takýchto vysokých miezd pri fungovaní spoločnosti, ktorej ročné výnosy počas predmetného obdobia podľa predložených daňových priznaní neprekročili sumu 100.000,-€ nie je v žiadnom prípade možné prehliadnuť, a teda o takomto konaní svojich zamestnancov z pozície štatutárneho orgánu spoločnosti nemať vedomosť. Poškodený ako konateľ spoločnosti podpísal v rokoch 2007 až 2009 daňové priznania predložené príslušnému daňovému úradu, čo taktiež preukazuje, že bol oboznámený so stavom hospodárenia a financií samotnej spoločnosti.

Poškodený sa svojou zjavnou neopatrnosťou, ktorej sa mohol ľahko vyvarovať tým, že by pri výkone funkcie konateľa spoločnosti postupoval v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka ocitol v situácii, keď vynaložil ekonomické prostriedky obchodnej spoločnosti na proklamované neoprávnené zvýšenie miezd zamestnancov. S dôsledkami tohto svojho pochybenia sa v tomto prípade poškodený musí vysporiadať sám, a to za použitia súkromnoprávných inštitútov, pretože je neprijateľné, aby trestným postihom jedného účastníka súkromnoprávneho vzťahu bola nahradzovaná nevyhnutná miera opatrnosti druhého účastníka súkromnoprávneho vzťahu pri ochrane jeho práv a majetkových záujmov.

Obdobnú argumentáciu si vo svojom rozhodnutí osvojil aj Okresný súd XXXXX V v konaní vedenom pod sp. zn. XXXXX ktorý vo svojom právoplatnom rozhodnutí vo veci neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru obvinenej uviedol, že poškodený nedodrжал rímsku právnu zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“, v zmysle ktorej práva patria bdelym, a teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Je totiž vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu

strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a podobné.

V súdnych sporoch medzi obvinenou a poškodeným dali sudy v otázke výšky mzdy za pravdu v plnom rozsahu obvinenej a v odôvodneniach konštatovali, že poškodený si musel byť vedomý toho, akú mzdu obvinenej počas rokov 2004 až 2010 vyplácal a nie je možné, aby ako konateľ spoločnosti nemal prehľad o výške miezd jej zamestnancov. Poškodený v priebehu súkromnoprávných súdnych konaní nebol schopný preukázať svoje tvrdenia o výške mzdy obvinenej, samotná obvinená naopak v predmetných súdnych sporoch uniesla dôkazné bremeno, následkom čoho súd uznal výšku jej mzdy podľa jej proklamácie a predložených výplatných pások spolu s odkazom na to, že poškodený o jej výške v rokoch 2004 až 2010 mal vedomosť.

Vzhľadom na výpoveď svedka XXXXX, výpoveď obvinenej XXXXX, daňové priznania za roky 2007 až 2009 podpísané poškodeným a vyššie uvedené zákonné povinnosti konateľa spoločnosti je možné ustáliť, že poškodený XXXXX počas svojho pôsobenia vo funkcii konateľa spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., mal resp. musel mať vedomosť o platoch zamestnancov svojej spoločnosti. Tvrdeniu poškodeného, že k zvyšovaniu mzdy obvinenej a XXXXX došlo svojvoľne a neoprávnene nemožno priznať očakávanú váhu, keďže tento stav bol dlhodobý a poškodený o ňom mal vedomosť, resp. pri bežnej starostlivosti o tejto okolnosti musel mať vedomosť a preto nie je možné vylúčiť, že k zvyšovaniu predmetných miezd došlo konkludentne, pričom ustanovenia Zákonníka práce nedostatok písomnej formy pri zmene pracovnej zmluvy nesankcionujú neplatnosťou tohto právneho úkonu.

Poškodenému boli podľa výpovedí obvinenej pravidelne na mesačnej báze doručované na e-mailovú adresu spoločnosti informácie o finančnom stave spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., vrátane výšky vyplatených miezd jej zamestnancom. Uvedené potvrdil vo svojej svedeckej výpovedi aj XXXXX, bývalý konateľ spoločnosti, ktorý navyše uviedol, že poškodenému tieto podklady niekoľkokrát odovzdával aj osobne do jeho rúk. Poškodený súčasne podpísal v rokoch 2007 až 2009 daňové priznania, ktoré boli predložené príslušnému daňovému úradu, a teda musel mať vedomosť o finančnom stave spoločnosti XXXXX Slovakia, s.r.o. Z uvedeného vyplýva, že obvinená poškodeného nemohla uviesť do omylu, keďže poškodený mal, resp. musel mať vedomosť o výške jej mzdy počas obdobia rokov 2004 až 2010 a rovnako aj o výške mzdy XXXXX v rovnakom období. Obvinená navyše nebola ani disponentkou na podnikateľskom účte spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., bola oprávnená len na vedenie účtovníctva, spracovanie a predloženie daňového priznania. Obvinená v zmysle uvedeného nepredstierala neexistujúce skutočnosti (výšku mzdy), na základe ktorých by následne došlo k transformácii majetku, čiže protiprávnemu obohateniu obvinenej na úkor spol. XXXXX XXXXX, s.r.o. V priebehu vyšetrovania sa na základe svedeckej výpovede XXXXX, bývalého konateľa spoločnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., podarilo proklamáciu poškodeného o výške mzdy obvinenej na úrovni 8.000,- Sk vyvrátiť. Argumentáciu o výške mzdy obvinenej podporujú aj vyššie uvedené právoplatné rozhodnutia Okresného súdu XXXXX V. Obvinená v súkromnoprávných sporoch úspešným spôsobom, pomocou opravných prostriedkov dosiahla v spore s poškodeným procesný úspech, a to zrušením rozhodnutia Okresného súdu XXXXX V sp. zn. XXXXX zo dňa 03.10.2012, z ktorého vychádzal vyšetrovateľ PZ pri vznesení obvinenia. Civilné sudy v týchto sporoch na základe argumentácie

obvinenej a predložených dôkazných prostriedkov vyhodnotili, že pri rozhodnutí o výške náhrady mzdy za obdobie neplatného skončenia pracovného pomeru obvinenej je potrebné vychádzať z výšky mzdy podľa predložených mzdových listov a nie z výšky mzdy založenej v pracovnej zmluve medzi obvinenou a spoločnosťou XXXXX & Partners, s.r.o., zo dňa 26.10.1998 vo výške 15.000,- Sk mesačne.

Zhodnotiac všetky vyššie uvedené dôkazy v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku, tak jednotlivo ako i v ich súhrne, dospela som k presvedčeniu, že konanie obvinenej, pre ktoré jej bolo vznesené obvinenie nenapĺňa znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a to po objektívnej stránke.

Prihliadajúc na všetky zadovážené dôkazy považujem za preukázané, že zo strany obvinenej nedošlo vo vzťahu k poškodenému k vyvolaniu omylu spočívajúceho v prestieraní mzdy v neexistujúcej výške, resp. k využitiu omylu poškodeného, pretože tento bol resp. musel byť s výškami miezd svojich zamestnancov oboznámený. Tvrdenie poškodeného o výške mzdy obvinenej na úrovni 15.000,- Sk, resp. 8.000,- Sk mesačne bolo vyvrátené. V priebehu vyšetrovania vyplynulo, že k zvyšovaniu mzdy obvinenej dochádzalo a to so súhlasom predchádzajúceho konateľa poškodenej spoločnosti ako aj s vedomím súčasného konateľa poškodenej spoločnosti, čo v neposlednom rade vyplýva aj zo súdnych rozhodnutí.

S poukazom na skutkové a právne okolnosti danej veci som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Hildegarda Vojtková
prokurátorka